

OPLYSNINGSMATERIALE TIL DET KOMMENDE
FORSVARSFORLIG

TRUSLERNE MOD DANMARKS SIKKERHED

EN ANALYSE AF CENTRALE MILITÆRE OG
IKKE-MILITÆRE TRUSLER MOD DANMARK

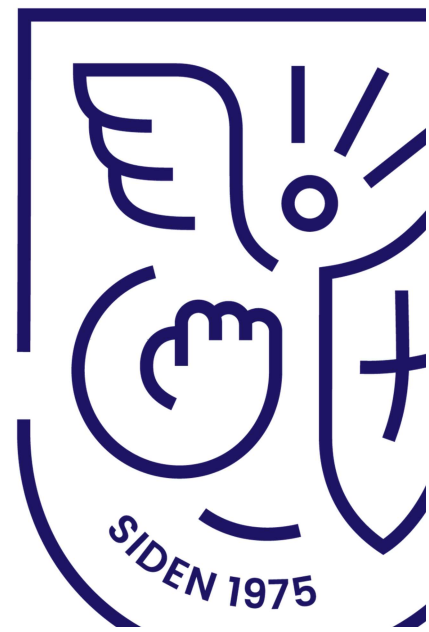
- SIDE 1: HOVEDPUNKTER
- SIDE 2: TRUSLER MOD DANMARKS SIKKERHED
- SIDE 3: RUSLAND - DEN AKUTTE TRUSSEL
- SIDE 5: FAKTABOKS: DET RUSSISKE POLITISK-MILITÆRE SYSTEM
- SIDE 7: STYRKEBALANCEN MELLEM RUSLAND OG NATO
- SIDE 8: RUSLANDS MILITÆRE MULIGHEDER
- SIDE 10: KONKLUSION
- SIDE 11: ANBEFALINGER

SOM OPTAKT TIL DET KOMMENDE FORSVARSFORLIG UDGIVER
FOLK & SIKKERHED EN RÆKKE ANALYSER OG ANBEFALINGER.

MATERIALET ER UDARBEJDET AF FORSVARSGRUPPEN NEDSAT AF
FOLK & SIKKERHED.

FORSVARSGRUPPEN BESTÅR AF PERSONER FRA DET OFFENTLIGE
OG PRIVATE OG ER CENTRALE SPECIALISTER INDEN FOR
FORSVARSPOLITIK OG MILITÆRVIDENSKAB.

NR. 1 / 2022
UDGIVET AF: FOLK & SIKKERHED
HOVEDFORFATTER: JEPPE P. TRAUTNER, PH.D.

HOVEDPUNKTER

- Trods delvist fejlslagne interventioner i Irak, Afghanistan og Libyen er truslen mod Danmark fra islamistisk terror betydeligt reduceret.
- Cyberangreb er fortsat en alvorlig trussel mod især den offentlige sektors essentielle systemer.
- Rusland optræder nu militært aggressivt for at gennemtrumfe Putins nye sikkerhedsorden, hvor blandt andet de baltiske lande skal tvinges ud af NATO og ligesom Ukraine skal domineres af Rusland.
- Rusland er nu militært set langt stærkere end NATO. Hvis Rusland koncentrerer sine styrker for eksempel i Baltikum, er styrkebalancen målt på centrale militære parametre mellem 5 og 15 gange i Ruslands favør.
- Rusland udgør dermed den langt alvorligste militære trussel mod NATO og Danmark.
- Der er modstridende fortolkninger af Ruslands muligheder og hensigter og dermed af den nuværende risiko for krig i Nordeuropa. I briefingens opsummeres forskelle i metoder og fortolkninger.

RIGSFÆLLESSKABETS FORHOLD

Denne briefing fokuserer på trusler imod den danske del af Rigsfællesskabet. Truslerne imod Grønland og Færøerne og disses militære forhold uddybes i efterfølgende materiale.

Folk & Sikkerhed

Danmarks største forsvars- beredskabs- og sikkerhedspolitiske organisation – siden 1975

Militære og ikke-militære trusler mod Danmarks sikkerhed

Fjerne konflikter, terrortruslen og piratbekæmpelse har domineret dansk sikkerheds- og forsvarspolitik i mange år. Nu hvor Rusland kræver en ny europæisk sikkerhedsorden uden NATO, er der anledning til at vurdere de trusler, Danmark står over for.

Terrorisme

Den islamistiske terrorbølge synes brudt i Europa, også fordi Islamisk Stat blev opløst af en militær alliance, som Danmark bidrog til. Politi og efterretningstjenester forebygger med diskret støtte fra det store flertal af Europas muslimske indbyggere nu næsten alle islamistiske terrorangreb. At danske soldater stadig aflaster Politiet skader Hæren alvorligt, men gør ikke politiopgaver til en militær opgave.

Cybertruslen

Cyber-kriminalitet koster borgere, industri og stat milliarder. Frygten for et cyber dommedagsangreb er dog ikke velunderbygget. På den anden side vil en fremtidig europæisk storkrig givet blive udkæmpet også i cyberspace for yderligere at presse modstanderes befolkninger, økonomi og politikere. Det giver behov for et stærkt cyberforsvar af især samfundskritiske systemer.

Pandemier

Rimelige tiltag og disciplinerede danskere sikrede, at den danske håndtering af corona ifølge *The Economists* internationale analyse er vellykket. Selv om danske soldater indsættes til at vaccinere, er pandemier ikke et militært problem, så ikke mere om dem.

Rusland

Rusland har det seneste årti opbygget et stort og effektivt militær, der i styrke langt overgår NATO's i for eksempel Østersøområdet. Det bruges til at understøtte Putins krav om en ny europæisk sikkerhedsorden, hvor blandt andet de baltiske lande skal afvæbnes og forlade NATO, og hvor Ukraine underlægges Rusland om nødvendigt ved krig. Rusland udgør dermed en akut militær trussel ikke kun mod Ukraine, men mod de tre baltiske lande og NATO's sammenhold, og dermed Danmarks sikkerhed.

Kina

Det Kinesiske Kommunistparti har udnævnt dets leder, præsident Xi, til livsvarig hersker. Han har accelereret oprustningen, besat øer i Det Sydkinesiske Hav, knækket Hongkongs demokrati og truer Taiwan med militær udslettelse. Kinas magt bruges til at lukke munden på kritikere, også i udlandet. Desuden forstærker den kinesisk-russiske akse Ruslands udfordring af NATO.

Immigration

Der er problemer med indvandring, men de håndteres med en lang række politiske tiltag. Immigration udgør ikke en militær trussel mod Europa og Danmark. At man i Danmark vælger at bruge soldater som grænsevagter, også til stor skade for Hæren, er snarere fordi Politiet ikke er dimensioneret til nutidens opgaver.

Klimatruslen

Klimaforandringerne ændrer livs- og produktionsvilkår i mange lande. Det kan både fremme og hæmme væbnede konflikter. Politiske, økonomiske og teknologiske tiltag kan reducere eller standse klimaproblemerne, men militære tiltag er ikke anvendelige, og klima behandles ikke yderligere her.

Nye trusler kræver nye vurderinger af dansk forsvarspolitik

Rusland - den akutte trussel

Herunder en analyse af Ruslands militære kapaciteter, landets politiske forhold og styrets intentioner. For at gøre det nemt at referere til og drøfte analysen er punkterne nummereret.

Russiske militære kapaciteter

1 De russiske militære styrker er opbygget og øvet til med kort varsel at kunne udkæmpe en konventionel storkrig – også i et atomart og måske kemisk kampmiljø.

2 Rusland har siden krigen mod Georgien i 2008 i betydelig grad reformeret dets militære styrker. De er nu bedre disciplinerede, dygtigere, bedre ført og bedre udrustede end Sovjetunionens styrker var, men de stående styrker er dog kun omkring en femtedel så store som Sovjets.

3 Ruslands forsvarsbudget er omkring 5 % af bruttonationalproduktet. Det er ikke et højt tal, og landet kan fortsætte på det niveau og højere i årtier. Når et land mobiliserer og indfører krigsøkonomi, hvilket Rusland forbereder sig på, kan dets BNP erfaringsmæssigt fordobles på et par år og forsvarsudgifterne 5- til 15-dobles på et til to år.

4 Det russiske forsvarsbudget er målt i købekraft lige så stort som Tysklands, Frankrigs og Storbritanniens tilsammen.

5 Det russiske forsvar tager kun få hensyn til forsvarsindustrien, regional beskæftigelse, grøn omstilling, arbejdsmiljø, ligestilling, seniorpolitikker og medarbejdergoder, og får derfor fem til ti gange mere militær kampkraft for pengene end de typiske NATO-forsvar.

6 Ruslands samlede militære styrke anslås at være 85% af USA's. Næsten alle USA's styrker er i USA, ugers til måneders transport fra Europa, mens Ruslands styrker er kampklare ved NATO's grænser. Det gør Rusland lokalt militært betydeligt overlegen, særligt i en korterevarende konflikt.

Ruslands politiske system og dets prioriteter

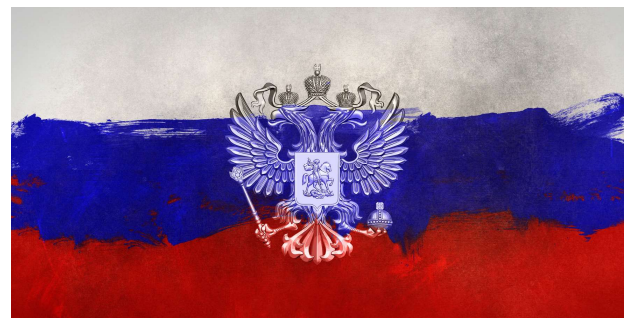
7 Putin og hans nære støtter er i dag multimilliardærer. Mister de magten, risikerer de og deres familier at miste formuerne, komme i fængsel eller blive dræbt. Deres personlige overlevelse forudsætter regimets overlevelse, som de derfor nok ser som deres primære mål.

8 På grund af elitens kontrol over store dele af landets enorme værdier og magt- og retssystem er landet nu dels det industrialiserede land med den mest ulige indkomstfordeling, dels et af de mest korrupte.

9 Putin er den centrale fordeler af værdier. Han modtager penge fra sine undergivne og belønner dem, der er ham trofaste og behjælpelige.

10 Da Ruslands økonomi er ganske korrupt, lider landet. Fattigdom bliver stadig mere udbredt, og uddannelsessystemet, sundheds- og socialvæsenet og infrastrukturen forfalder.

11 Regimet sikrer sig selv ved at intimidere og fængsle dets modstandere. Prominente kritikere standses af og til med polonium, nervegift eller nedskydning.

Det russiske forsvarsbudget er målt i købekraft lige så stort som Tysklands, Frankrigs og Storbritanniens tilsammen

Kremls fortællinger

12 Regimet og dets nære støtter kontrollerer praktisk taget alle medier. Befolkningen fortælles intensivt, at USA og NATO er aggressive fjender, der omringer og vil ødelægge Rusland og overtage landets ressourcer, og at Putin er landets beskytter.

13 Putins fortælling har fået stadig stærkere ideologiske komponenter. Demokrati sættes lig med kaos, liberalisme med svaghed, militarisme med patriotisme og kritik med landsforræderi.

14 Den vestlige ide er, at staten er folkets tjener. Putinismens ide er derimod, ligesom Zartidens og Kinas Kommunistpartis, at folket er statens tjener. Det skaber en dyb ideologisk modsætning til Vesten.

Karikaturtegning af Vitaly Podvitski for det russiske *Sputnik News* visende NATO som latterlig, og absurd i færd med at angribe Rusland.

Ruslands udenrigs- og sikkerhedspolitik

15 Putins Rusland bruger militære midler som nyttigt redskab i inden- og udenrigspolitikken og har nedkæmpet Tjetjenien (1999-2002), knust Georgiens militær (2008), besat og annekteret Krim (siden 2014), erobret og besat en del af Ukraine (siden 2014) og knust det syriske oprør (2015-17).

16 Putins inderkreds og generalstaben ved, at NATO militært set ikke er en trussel, men tværtimod i betydelig grad Rusland militært underlegen. Der er dermed et todelt trusselsbillede i Rusland. Befolkning og soldater skal frygte NATO, mens regimet og den militære ledelse kender og udnytter NATO's militære svaghed.

17 De russiske oligarker vinder goodwill i Kreml ved at svække Vesten. De opkøber vestlige mediehus, støtter nationalister, separatister og yderliggående partier, opkøber banker, støtter Trumps firmaer, giver tidligere vestlige toppolitikere som den fhv. tyske kansler Schröder og fhv. franske premierminister Fillon højtlojnedede bestyrelsesposter og forsøger at få indflydelse på valg ved at manipulere sociale medier.

18 Det hjælper Ruslands sikkerhedspolitik, at opbakningen til demokrati bliver stadig lavere i USA og mange europæiske lande. Mange ser demokrati som for langsomt, usikkert og korrupt, og populistiske, stærke mænd, enkeltsager og national enegang er stadig oftere normen på begge sider af Atlanten. Det svækker NATO og EU.

Faktaboks: Det russiske politisk-militære system

I faktaboksen gennemgås centrale elementer af det russiske politisk-militære system, og det forklares, hvordan Rusland blev NATO militært overlegen.

Russisk militærteknologi

A Russisk militærteknologi er generelt ligeværdig med det bedste i NATO og overlegent især på missilområdet. Rusland vælger dog generelt at have et større antal mere robuste, logistisk og uddannelsesmæssigt set enklere hovedmateriel såsom kampvogne, artilleri og fly end den nyeste teknologi tillader. Dermed er russisk materiel markant billigere at købe og drive end vestligt materiel.

B Hvad Rusland mangler i kvalitet, kompenserer man for ved fortsat at have hovedmateriel i stort antal, på højt beredskab og med høj mobilitet. I en regional konflikt i Østersøområdet kan Rusland dermed have 5-15 gange flere kampvogne og artillerisystemer med videre, end NATO kan nå at indsætte.

C Den russiske hærs logistiktropper og dybe logistiksystem rækker i modsætning til NATO's tilbage til depotområder i baglandet, forsvarsindustriens fabrikker samt civile kapaciteter. Det omfatter, også modsat NATO's, blandt andet effektiv jernbanelogistik, feltreparations-enheder samt felthospitaler med anvendelsesklare blodbanker.

D Russisk forsvarsindustri udvikler moderne flytyper, kampvogne, artilleri med videre i små afprøvningsserier. Rusland kan dermed med kort varsel producere helt moderne materiel, hvis behovet opstår.

Luft-, missil- og flådestyrkers rolle

E De russiske luftstyrker har et betydeligt antal moderne og moderniserede fly og højmobile luftforsvarssystemer. Når indsat beskyttes de blandt andet af mobile aktive attrapper, der ligner de rigtige systemer, hvilket gør det vanskeligt for NATO at måludpege de faktiske systemer.

F Systemerne er dimensionerede og integrerede til at kunne opnå i alt fald delvis luftherredømme over den centrale del af et operationsområde, hvor de kan støtte og beskytte russiske landstyrker.

G Ruslands mange kort- og mellemdistance missilsystemer er primært målrettet til at forsinke NATO's styrkeopbygning ved at ramme NATO's flyvestationer, havne, hovedkvarterer og logistiske knudepunkter i de omkringliggende lande i krigens første dage.

H Den russiske udvikling af anti-satellit våben og metoder til at blænde, jamme, aflytte og afbryde satellitbaseret kommunikation og GPS er fremskreden. Desuden synes man at være klar til at sabotere interkontinentale søkabler. Det er uklart, hvor stor betydning dette kan få i en krise eller krig.

I Den russiske flåde er dels dimensioneret til mindre operationer i Sortehavet eller Østersøen, dels til med den opgraderede ubådsflåde, nye hypersoniske anti-skibsmissiler og et nyligt anlagt sonarnetværk i Nordhavet at afskære den civile og til dels den militære søtrafik fra USA til Europa. Derfor er Færøerne og Grønland og disses farvande militært essentielle, og truslerne mod dem en central udfordring for Rigsfællesskabet.

Rusland kan med kort varsel producere helt moderne forsvarsmateriel, hvis behovet opstår

Beredskab

J Det russiske forsvar gennemfører hyppigt hurtige og krævende deployeringsøvelser for mindre enheder samt stabsøvelser og troppeøvelser i stor skala. Det har skabt et godt samspil mellem stabe og enheder og har gjort, at styrkernes uddannelser samt fremgangsmåder (doktrin) optimeres, efterhånden som teknologi og bemanning forbedres. Også hybride midler er blevet integreret i operationsplanlægningen.

K Rusland kan i løbet af en måned klargøre og indlede højintensiv konventionel krig i Østersøområdet med anslået 130.000 øvede soldater, og på 2-8 måneder indsætte yderligere op til en halv million mindre uddannede og dårligere udrustede soldater.

L Den russiske 336. Marineinfanteribrigade i Kaliningrad har med støtte fra landgangsfartøjer, specialenheder, luftlandestyrker og missilenheder planlagt og øvet at overtage Bornholm eller dele af Gotland. Hvis Rusland i en krise lukker Suwalki-korridoren mellem Polen og Litauen, vil Rusland ved at "låne" Bornholm eller Gotland og opstille langtrækkende luftværnssystemer og sømålsmissiler, gøre det yderst vanskeligt for NATO at forstærke de baltiske lande. Da Bornholm modsat Gotland ikke er givet et effektivt kupforsvar, er øen et militært og politisk nemt mål i en sådan krise.

Styrkernes effektivitet

M De russiske styrkers prioriteter synes formet efter NATO's militære og politiske svagheder: Hvor NATO reagerer langsomt, kan Rusland reagere hurtigt. Hvor NATO har få konventionelle styrker med svag ildkraft, har Rusland mange enheder med stærk ildkraft. Hvor NATO er afhængig af stor data-båndbredde, har russiske enheder kapaciteten til at spore, jamme og afskære NATO's kommunikation. Hvor NATO's enheder er lavmobile, er Ruslands højmobile.

N Selv om Ruslands væbnede styrker i dag generelt er veluddannede, militært kompetente, motiverede og effektive, og man i vidt omfang har fået bugt med alkoholisme, stofmisbrug og vold, som tidligere var alvorlige problemer, er styrkerne formet af deres politiske system. Der er vedvarende store problemer med systemisk korruption, passivitet og ansvarsforflygtigelse.

O Der er samlet set intet magisk eller specielt imponerende ved de russiske styrker (ud over det enorme løft reformerne har givet dem siden 2008). Styrkerne er moderat gode og kunne meget vel mindst matches af tilsvarende godt bevæbnede og grundigt øvede NATO-styrker.

Atomvåben

P De russiske atomvåben moderniseres løbende for dels at kunne anvendes taktisk mod NATO's styrkekoncentrationer i tilfælde af en storkrig, dels trænge igennem et fremtidigt amerikansk missilskjold og dermed sikre imod et amerikansk atomangreb.

Q Hvis Rusland afvæbner, besætter eller annekterer for eksempel de baltiske lande, tilsiger russisk sikkerhedspolitisk tænkning og militær doktrin, at et eventuelt NATO-forsøg på at støtte eller generobre dem kan blive standset med russiske taktiske kernevåben. Ruslands atomvåben "fastlåser" dermed forventeligt en russisk konventionel militær sejr.

Ruslands atomvåben fastlåser forventeligt en russisk konventionel militær sejr

Styrkebalancen mellem Rusland og NATO

Baggrunden for Ruslands militære overlegenhed i forhold til NATO er beskrevet i tekstboksen ovenfor, men hvor stor er overlegenheden? Dette kan vurderes ud fra fem typer metoder, som i et vist omfang vil give forskellige resultater:

- Den **parametriske metode** sammenligner alene landes økonomi og forsvarsbudgetter og ikke faktisk militær evne. Ifølge denne metode er NATO 10-12 gange stærkere end Rusland.
- Den **numeriske metode** optæller, hvor mange jagerfly, kampvogne, kanoner og soldater med videre, begge sider har. Optalt sådan er NATO globalt set omkring fem gange stærkere end Rusland.
- Den **kvalitative metode** ganger ind i den numeriske optælling, at vestlig militærteknologi kan være bedre, men også at antallet af disse højteknologiske systemer er langt mindre. Set sådan er NATO globalt stadig Rusland omkring fem gange overlegen.
- Den **dynamiske metode** fokuserer på militære forhold og bygger på indsigt i alle værns operative muligheder givet virkelighedens geografi og logistiske muligheder, for eksempel amerikanske styrkers transporttid over Atlanten og Ruslands mulighed for delvis at afskære søvejen. Ser man på Ruslands og NATO's reelle muligheder i en konflikt om de baltiske lande og Polen, er Rusland mindst tre gange stærkere, og lokalt i de baltiske lande adskillige gange stærkere.
- Den **strategiske metode** kombinerer den dynamiske metode med historisk og politisk baseret analyse af parternes politiske dynamikker og begrænsninger. Metoden viser, at det hurtigt besluttende Rusland, hvis øvede styrker er på højt beredskab, har en særdeles betydelig regional overlegenhed i for eksempel Østersøområdet. Metoden giver varierende fortolkninger af konsekvenserne.

I lande som Danmark, hvor den militære profession domineres af samfundsvidenskabelige snarere end militærvidenskabelige indsigter, teorier og metoder, anvendes den dynamiske metode og den strategiske metode sjældent til vurdering af styrkeforhold. Det forhold kan have fremmet den ofte fremførte opfattelse, at NATO både økonomisk og militært er Rusland overlegen.

Ser man på Ruslands og NATO's reelle muligheder i en konflikt om de baltiske lande og Polen, er Rusland mindst tre gange stærkere

Ruslands militære muligheder

Ruslands regionalt overlegne militære styrker giver landet evnen til med meget kort varsel at skaffe sig betydende militære fordele, uden at NATO kan nå at reagere politisk og militært. Blandt Ruslands konkrete militære muligheder er:

- Lukning af Suwalki-korridoren mellem Polen og de tre baltiske lande på 6-12 timer.
- Kup-overtagelse af Bornholm på få timer uden egne eller danske tab.
- Kup-angreb og overtagelse af en eller alle de baltiske hovedstæder på 12-24 timer.
- Fuld besættelse af et eller alle tre baltiske lande på 24-48 timer.
- Erobring af en landkorridor gennem Ukraine til Krim på få dage.
- Ødelæggelse af de ukrainske væbnede styrker øst for floden Dnjepr på en til to uger.
- Nedkæmpelse af de polske væbnede styrker og indeslutning af Berlin på under to uger.

At Rusland har opbygget kapaciteten til med ganske kort varsel at vinde hurtige militære sejre mod NATO og måske også Ukraine betyder ikke i sig selv, at Rusland vil angribe. Putin vælger, om og hvornår militære midler skal anvendes.

Rusland opbygger kapacitet til hurtige militære sejre mod NATO, men et russisk militært angreb afhænger udelukkende af Putin

Den russisk-kinesiske akse

- Putin har etableret en strategisk alliance med den kinesiske præsident Xi, der ligesom Putin frygter demokratisering. De holder fælles symbolske flåde- og landmilitære øvelser, af og til sammen med Iran, som er junior-medlem af denne alliance.
- Hvis Kina konfronterer USA i Det Sydkinesiske Hav eller over Taiwan, er det sandsynligt, at Rusland samtidig presser Europa militært i Sortehavet eller Østersøområdet for at splitte USA's og Europas styrker og opmærksomhed. En krise i Europa kan ligeledes hurtigt udløse en trussel nær Kina.
- Rusland og Kina ansporer med deres betydelige militære og politiske støtte til Serbien til en fornyet Balkankrig. Det udfordrer EU og NATO, som garanterer Bosniens sikkerhed.

Ruslands strategiske muligheder

- Militærdoktrinært og ud fra dets militære øvelser synes Rusland at satse på først hurtigt at opnå en gunstig militær afgørelse i konflikter og krig, hvor man som blandt andet i Georgien i 2008 og Østukraine i 2014 knuser modstanderens militær og afvæbner landet, for derefter at trække de russiske styrker delvis ud igen.
- En hurtig militær afgørelse efterfulgt af en fredsftale på Ruslands vilkår kan forventes at reducere de personlige omkostninger for landets politiske og økonomiske elite, der vil ønske hurtigt igen at få nem adgang til deres ejendomme med videre i Vesteuropa.
- Den pris i tab af liv og velstand, som den russiske befolkning vil betale for at landet fører krig, er formentlig en bekymring for Putin og magteliten. Det er dog sandsynligt, at Putin og hans afløser(e) fortsat vil bruge militære instrumenter for at fastholde deres position, velstand og sikkerhed.
- Ruslands militære styrke giver Putin politisk styrke til at udfordre ikke bare Ukraines ret til at vælge en demokratisk pro-vestlig kurs, men også til direkte at udfordre NATO. Så længe NATO er militært relativt svag, kan Rusland skabe nye kriser for at opnå dets mål.

For Rusland er brugen af militære midler også i nærområdet et legitimt politisk værktøj

Konklusion

De fleste af de nuværende betydende risici i forhold til Danmark, klima, terrorisme, migration og cybertruslen, har ikke oplagte militære elementer eller løsninger. Rusland er dermed den eneste direkte risiko, som har en betydelig militær komponent.

Danskere med interesse for forsvars- og sikkerhedspolitik synes at dele sig i to grupper. Nogle fortolker Rusland ud fra et postmoderne syn. De ser militær magt- og sikkerhedstænkning som helt forældet og irrelevant, og dermed krig lige så utænkeligt i Nordeuropa som genindførelsen af slaveri og heksebrænding. For dem er Rusland nok en besværlig nabo, men landets militærvæsen og snak om krig er tom sabelraslen. Dette dels fordi krig hverken er i den russiske elites eller befolknings interesse, dels fordi NATO er så økonomisk stærkere, at Rusland vil tabe i alt fald en længerevarende krig – og Rusland forstår dette. En russisk intervention mod Baltikum og Bornholm er derfor bogstaveligt talt utænkelig.

Modsat vil man efter en klassisk fortolkning af situationen mene, at de gamle militære magtdynamikker i disse år igen er blevet tydelige i Danmarks nærområde. NATO's afskrækkelse ses også som stærkt reduceret på grund af Alliancens – ifølge den dynamiske og den strategiske metode – beskedne militære formåen. Med en klassisk forståelse vil man også notere sig, at lignende situationer historisk set kan føre til storkrige i løbet af få uger.

Folk & Sikkerheds synspunkt er, at Danmarks sikkerhed direkte reduceres af Ruslands også i Østersøområdet voldsomt overlegne militære kapacitet og villighed til at anvende den. Putins krav om, at Ukraine underordnes Rusland, og at de baltiske og andre lande udtræder af NATO, tvinger Alliancen til en hurtig og betydelig militær oprustning i Baltikum og Polen for at ændre den fatalt negative militære balance.

Hvis ikke NATO overbevisende kan beskytte medlemslandene, kan de baltiske lande og Polen (og muligvis flere lande) ikke længere stole på NATO-garantien. De tvinges i stedet til at søge tilpasning til Rusland, hvilket ødelægger Alliancen. Uden et effektivt og troværdigt NATO vil også Danmarks og de øvrige skandinaviske landes sikkerhed være reduceret i den forstand, at Rusland kan true sig til politiske indrømmelser også her.

De gamle militære magtdynamikker er i disse år igen blevet tydelige i Danmarks nærområde

Anbefalinger

Folk & Sikkerhed anlægger et klassisk og ikke et postmoderne syn på Danmarks sikkerhed. Vi anbefaler derfor, at Danmark besvarer den russiske udfordring af os ved hurtigt at styrke NATO militært. Specifikt bør det fra politisk hold sikres, at Forsvaret gennemgår et paradigmeskift, der gør Forsvaret relevant og effektivt i forhold til den akutte russiske trussel. Så bringer vi Danmark på linje med såvel NATO som med vores nordiske og baltiske nabolande, Norge, Sverige, Finland, Estland, Letland, Litauen og Polen.

For Folk & Sikkerhed er det i Danmarks nationale interesse at beskytte og fremme demokratiske værdier samt en international retsorden. Det er vigtigt for os, at også små lande med magtfulde ikke-demokratiske naboer sikres fuld suverænitet. Et stærkt NATO er essentielt for at opnå disse mål. Derfor arbejder vi for, at Danmark bidrager solidarisk, hurtigt og aktivt til Alliancen.

I efterfølgende briefinger vil Folk & Sikkerhed gennemgå blandt andet Rigsfællesskabets samlede militære udfordringer, vores nabolandes betydelige militære omstilling efter omkring 2014, hvor de reagerede på truslen fra Rusland, samt dansk forsvars tilstand og effektivitet.

HOVEDFORFATTER / BRIEF NR. 1

Jeppe P. Trautner, ph.d., forsker og underviser i militærvidenskab og forsvars- og sikkerhedspolitik på universiteter og for forsvarsakademier i ind- og udland.

FORSVARSGRUPPEN

Forsvarsgruppen refererer til landsbestyrelsen i Folk & Sikkerhed.

Forsvarsgruppen består af følgende personer:

- Peter M. Andersen, formand Folk & Sikkerhed, oberstløjtnant-R, advokat (H)
- Torben Ørting Jørgensen, kontreadmiral (pens.)
- Hans Peter Michaelsen, uafhængig forsvarsanalytiker
- Mads S. Mikkelsen, cand.scient.pol.
- Jeppe P. Trautner, ph.d., forsker
- Adam Sonnich Meinertz, sekretariatsleder

Derudover bidrager en række ressourcepersoner til Forsvarsgruppens arbejde.

KONTAKTOPLYSNINGER

Adam Sonnich Meinertz, sekretariatsleder

Telefon: 3314 7900 / 5120 7940

Mail: kontakt@folkogsikkerhed.dk / asm@folkogsikkerhed.dk

Adresse: Folk & Sikkerhed, Klingseyvej 15B, 1. sal, 2720 Vanløse

KILDER

Briefingen bygger på omfattende research og analyse baseret på uklassificerede kilder samt fortolkninger fra Ruslands- og militærekspertes. Af hensyn til læsevenligheden er kilderne ikke gengivet. Faktuelle forhold og fortolkninger kan underbygges. Kontakt sekretariatet for yderligere oplysninger.

Fred og demokrati forsvares sammen gennem rettidige og strategiske investeringer i beredskab, diplomati og forsvar